

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 26Sa/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200698
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6019200698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Datlovou v právnej veci žalobcu: L.. P. B., P., nar. X. U. XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX V. V., právne zastúpeného JUDr. Lenkou Takáčovou, LL.M., advokátkou so sídlom Mariánska 1359/4, 949 01 Nitra - Staré mesto, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 308 074 84, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 55319-3/2019-BA zo dňa 20. septembra 2019 taktó

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Sociálna poisťovňa, pobočka Banská Bystrica (ďalej aj „prvostupňový orgán verejnej správy“) príslušná na rozhodovanie podľa § 178 ods. 1 písm. a) prvého bodu zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“ alebo „zákon o sociálnom poistení“) Rozhodnutím č. 9780-1/2019-BB zo dňa 9. apríla 2019 rozhodla, že samostatne zárobkovo činnnej osobe (ďalej aj „SZČO“) L.. P. B. sa povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie neprerušuje odo dňa 3. januára 2019 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“).

2. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán verejnej správy poukázal na § 5 a § 3 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého je samostatne zárobkovo činnnou osobou fyzická osoba, ktorá dovŕšila 18 rokov veku a v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo trvanie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby dosahovala príjmy zo zárobkovej činnosti podľa § 3 ods. 1 písm. b) a ods. 2 a 3 cit. zákona, t. j. z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o dani z príjmov“) a uviedol, že žalobca nadobudol na účely sociálneho poistenia status samostatne zárobkovo činnnej osoby jeho zápisom dňom 4. februára 2015 do Zoznamu správcov konkurzu a reštrukturalizácie vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR. Jeho činnosť bola na základe uvedeného oprávnenia pozastavená od 27. februára 2015. Následne bol žalobca od 1. apríla 2016 zapísaný do Zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou, z ktorého bol vyčiarknutý dňa 2. januára 2019. Od 15. januára 2015 je žalobca komplementárom komanditnej spoločnosti G. E. k. s. Dňa 4. marca 2019 žalobca doručil prvostupňovému orgánu verejnej správy Registračný list fyzickej osoby - prerušenie poistenia SZČO L.. P. B. (žalobcu) od 3. januára 2019. Šetrením v Obchodnom registri prvostupňový orgán verejnej správy zistil, že žalobca je od 15. januára 2015 zapísaný ako komplementár v G. E. k. s., pričom príjmami z podnikania sú podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona o dani z príjmov aj príjmy komplementárov komanditnej spoločnosti podľa odsekov 7 a 8.

3. V nadväznosti na uvedené prvostupňový orgán verejnej správy uzavrel, že odo dňa 3. januára 2019 sa povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie žalobcu neprerušuje, pretože pre jeho prerušenie neboli splnené podmienky stanovené v § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého sa samostatne zárobkovo činné osobe prerušuje povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie len v období, v ktorom má pozastavené prevádzkovanie živnosti, pozastavený výkon činnosti alebo pozastavenú činnosť a v období, v ktorom je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Rozhodnutie žalovaného

4. O odvolaní žalobcu, ktoré podal voči prvostupňovému rozhodnutiu a v ktorom namietal rovnaké skutočnosti, aké sú predmetom správnej žaloby, rozhodol žalovaný Rozhodnutím č. 55319-3/2019-BA zo dňa 20. septembra 2019 podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení ako orgán príslušný na rozhodovanie podľa § 179 ods. 1 písm. b) cit. zákona tak, že odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“).

5. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na ustanovenia zákona o sociálnom poistení, a to § 3 v znení účinnom od 1. januára 2011, § 5 v znení účinnom od 1. januára 2014, § 14 ods. 1 písm. b) v znení účinnom od 1. januára 2011, § 15 ods. 1 písm. b) v znení účinnom od 1. januára 2008, § 21 ods. 1 a ods. 2 v znení účinnom od 1. januára 2014 a § 138 ods. 5 v znení účinnom od 1. januára 2013 a vychádzajúc zo skutkových zistení, že za rok 2017 žalobca dosiahol ako SZČO príjem z podnikania vo výške 11 246,- EUR, t. j. vyšší príjem, než bola zákonom ustanovená suma 5 472,- EUR a daňové priznanie za rok 2017 podal v predĺženej lehote na jeho podanie dňa 25. júna 2018 konštatoval, že žalobca mal k 1. októbru 2018 právne postavenie samostatne zárobkovo činné osoby a k uvedenému dňu mu vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie ako samostatne zárobkovo činné osobe, pretože splnil podmienku veku a v roku 2017 dosahoval príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu (zákona o dani z príjmov). Následne žalovaný poukázal na § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 1. januára 2011, ktorý upravuje podmienky prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO v období, v ktorom má pozastavené prevádzkovanie živnosti, pozastavený výkon činnosti alebo pozastavenú činnosť a v období, v ktorom je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody a vychádzajúc zo skutkových zistení, že žalobca bol od 4. februára 2015 oprávnený na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti na základe zápisu do Zoznamu správcov konkurzu a reštrukturalizácie, ktorej výkon bol od 27. februára 2015 pozastavený, od 1. apríla 2016 bol oprávnený na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti na základe zápisu do Zoznamu advokátov, pričom advokáciu samostatne vykonával do 2. januára 2019 a v súčasnosti ju vykonáva ako spoločník a konateľ G. R. s.r.o. a zároveň je od 15. januára 2015 komplementárom G. E. k. s. konštatoval, že prvostupňový orgán vydal odvolaním napadnuté rozhodnutie na základe správne zisteného skutkového stavu veci a jeho správneho právneho posúdenia s tým, že odvolacie námietky žalobcu nemajú vplyv na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný zdôraznil, že ku dňu 2. januára 2019 žalobcovi nezanikli všetky oprávnenia na prevádzkovanie alebo výkon samostatnej zárobkovej činnosti, ani netrvali právne prekážky na prevádzkovanie alebo výkon samostatnej zárobkovej činnosti v celom rozsahu, pretože žalobca bol aj po 2. januári 2019 ako komplementár komanditnej spoločnosti v právnom vzťahu, ktorý zakladal dosahovanie príjmu z podnikania a z inej zárobkovej činnosti. Z uvedených dôvodov nespĺnil všetky zákonom stanovené podmienky na prerušenie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činné osoby v zmysle § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 1. januára 2011.

6. K odvolacím námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že zákon o sociálnom poistení umožňuje trvanie viacerých poistných vzťahov súčasne. Povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená SZČO platí a odvádza poistné a povinné príspevky za seba sama. Skutočnosť, že žalobca bol do registra poistencov vedeného Sociálnou poisťovňou od 1. januára 2019 prihlásený ako zamestnanec zamestnávateľa G. E. k. s., nemá vplyv na posúdenie zániku, resp. prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činné osoby. Ani skutočnosť, že v spoločenskej zmluve G. E. k. s. má žalobca určený spôsob rozdelenia zisku a spôsob rozdelenia likvidačného zostatku vo výške 0 %, nemá vplyv na zmenu posúdenia vecnej správnosti odvolaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia, pretože pre účely prerušenia povinného poistenia SZČO je rozhodujúce, či má fyzická osoba pozastavený výkon činnosti, a nie to, aký príjem z výkonu

tejto činnosti dosahuje. Nedosahovanie príjmu má vplyv len na zánik poistenia v zmysle § 21 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení, a nie na prerušenie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia v zmysle § 26 ods. 2 cit. zákona v znení účinnom od 1. januára 2011. Zároveň žalovaný zdôraznil, že z § 21 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že vznik a zánik poistenia SZČO sa neposudzuje na základe aktuálne dosahovaného príjmu, ale na základe príjmu dosiahnutého za spätné obdobie (kalendárny rok pozadu), ktorý sa posudzuje ako celok bez ohľadu na to, z akej činnosti, resp. na základe akého oprávnenia bol dosiahnutý.

Žaloba

7. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia a uplatnil si 100 % náhradu trov konania. S rozhodnutím žalovaného nesúhlasil tvrdiac, že je nezákonné pre nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočne zistený skutkový stav veci a pre podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy.

8. V nadväznosti na § 5, § 3 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a § 6 ods. 1 písm. d) zákona o dani z príjmov, ktoré žalovaný aj prvostupňový orgán verejnej správy pri rozhodovaní aplikovali, poukázal žalobca na § 6 ods. 8 zákona o dani z príjmov, ktorý určuje, čo je základom dane komplementára komanditnej spoločnosti a ako sa táto časť základu dane určuje a uviedol, že prvostupňovému orgánu verejnej správy doručil spoločenskú zmluvu komanditnej spoločnosti, ktorej je komplementárom a z ktorej vyplýva, že má 0 % podiel na zisku a tiež 0 % podiel na likvidačnom zostatku a nemá právo na vyrovnací podiel. Na základe uvedeného žalobca tvrdil, že nedosahuje príjem z podnikania, a preto jeho status komplementára komanditnej spoločnosti nie je podľa zákona o sociálnom poistení zárobkovou činnosťou. Pri argumentácii *reductio ad absurdum* tvrdil, že keby sám Sociálnej poisťovni neuviedol, že je komplementárom komanditnej spoločnosti, na túto skutočnosť by nikdy neprišla, pretože nemá žiadny podiel na zisku z podnikania tejto komanditnej spoločnosti. Poukázal na to, že v skutkovo totožnej veci Sociálna poisťovňa *ex offio* prerušila povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie druhému komplementárovi danej komanditnej spoločnosti U.. L. L. a svoje rozhodnutie zrušila len z toho dôvodu, že jej bolo oznámené, že U.. L. L. je taktiež komplementárom komanditnej spoločnosti.

9. Žalobca ďalej uviedol, že do 2. januára 2019 vykonával advokáciu ako fyzická osoba, z ktorej činnosti dosahoval príjem, a teda bol samostatne zárobkovou činnou osobou podľa zákona o sociálnom poistení. Od 3. januára 2019 však advokáciu ako fyzická osoba prestal vykonávať a túto naďalej vykonáva ako konateľ a spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným. Od 1. januára 2019 vykonáva na základe Zmluvy o výkone funkcie štatutárneho orgánu funkciu štatutára v spoločnosti G. E. k. s., z ktorej mu vzniká nárok na odmenu a z ktorej mesačne uhrádza poistné na sociálne a zdravotné poistenie. Iný príjem nemá. Zdôraznil, že nie je a nikdy nebol zamestnancom komanditnej spoločnosti G. E. k. s., a preto tvrdenie žalovaného, že žalobca je zamestnancom komanditnej spoločnosti G. E. k. s. a zároveň je ako komplementár tejto spoločnosti SZČO, pričom zákon o sociálnom poistení umožňuje súčasné trvanie viacerých poistných vzťahov označil žalobca za výsledok logickej chyby, pretože je „len“ štatutárnym orgánom G. E. k. s. Z uvedeného dôvodu už poistné na sociálne a zdravotné poistenie z odmeny za výkon funkcie štatutárneho orgánu odvádza, a teda žalovaný od neho požaduje duplicitné platenie sociálnych odvodov pri jednom a tom istom postavení žalobcu, v dôsledku čoho žalobca platí poistné na sociálne poistenie ako komplementár *de facto* dvakrát. Uvedený postup Sociálnej poisťovne označil žalobca za zjavne rozporný s teologickým významom noriem ustanovených v zákone o sociálnom poistení, pretože Sociálna poisťovňa *de facto* vytvára situáciu, keď žalobca voči iným subjektom (napr. Daňový úrad, Štatistický úrad a pod.) nemá postavenie samostatne zárobkovo činnejšej osoby, pretože podnikanie ako SZČO ukončil ku dňu 2. januára 2019 a napriek tomu je žalobca povinný hradiť (duplicitné) poistné na sociálne poistenie. Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4M Cdo 6/2009 zo dňa 16. decembra 2010, ktorý k činnosti štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným uviedol: „Podľa ustálenej judikatúry súdov činnosť štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným nevykonáva fyzická osoba v pracovnom pomere, a to ani v prípade, že nie je spoločníkom, pretože výkon funkcie štatutárneho orgánu spoločnosti nie je druhom práce v zmysle § 29 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce a vznik a zánik tohto právneho vzťahu nie je upravený pracovnoprávnymi predpismi a riadi sa obsahom spoločenskej zmluvy. Právne predpisy, ani povaha spoločnosti s ručením obmedzeným však nebránia tomu, aby iné činnosti pre túto obchodnú spoločnosť vykonávali fyzické osoby na základe pracovnoprávných vzťahov, pokiaľ náplňou pracovného pomeru (alebo iného pracovnoprávneho vzťahu) nie je výkon činnosti štatutárneho orgánu“. Žalobca zhrnul, že napriek tomu, že odvádza poistné na sociálne poistenie z odmeny komplementára na základe

Zmluvy o výkone funkcie štatutárneho orgánu, a teda má len jeden príjem/odmenu od jedného subjektu, je podľa Sociálnej poisťovne povinný platiť odvody z totožného príjmu dvakrát, raz ako zamestnanec a raz ako SZČO. Analogicky poukázal všeobecne na zákaz dvojitého zdanenia.

10. Žalobca ďalej uviedol, že v preskúmvanej veci bolo rozhodnutím žalovaného potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou, a teda rozhodnutie žalovaného obsahuje vo výroku vadu, ktorú nie je možné opraviť Oznámením č. 55319 - 3/2019 - BA zo dňa 31. 10. 2019 tak, ako to učinil žalovaný, pretože nejde o chybu v písaní, počtoch, či o inú zrejmu nesprávnosť. Z rovnakého dôvodu žalobca namietal aj žalovaným opravený nesprávny údaj obsiahnutý na prvej strane v treťom odseku jeho rozhodnutia, v ktorom bolo v rozpore so skutočnosťou uvedené, že prvostupňový orgán verejnej správy vydal v preskúmvanej veci „Rozhodnutie č. 6144 - 11/2016 - VT zo dňa 09. 05. 2016“. Poukázal aj na opakované preklepy v obchodnom mene komanditnej spoločnosti G. E. k. s., ktorá bola opakovane označená ako „G. E. k. s“.

Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť. Zopakoval, že s účinnosťou od 1. júla 2014 je pre získanie statusu SZČO podstatné dovŕšenie 18. roku veku a zároveň dosiahnutie príjmov podľa § 3 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o sociálnom poistení v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo trvanie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby, ktorým je podľa § 21 ods. 1 cit. zákona vždy predchádzajúci kalendárny rok. Pritom nie je podstatné, na základe akého právneho vzťahu, resp. na základe akého oprávnenia fyzická osoba uvedené príjmy dosiahla, pretože v § 5 ani v § 21 ods. 1 cit. zákona nie je obsiahnutá bližšia špecifikácia dosiahnutých príjmov. Vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia nie je podľa platnej právnej úpravy stotožnený s nadobudnutím právneho postavenia SZČO, ale závisí od výšky príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, ktorý táto osoba dosiahla za predchádzajúci kalendárny rok. Vznik, zánik, resp. trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO sa posudzuje vždy k 1. júlu kalendárneho roka, resp. k 1. októbru kalendárneho roka, ak má povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená SZČO predĺženú lehotu na podanie daňového priznania, ako tomu bolo v prípade žalobcu. Vychádza sa z príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, ktorý táto osoba dosiahla za predchádzajúci kalendárny rok bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie. Žalobca mal ku dňu 3. januára 2019 právne postavenie SZČO podľa § 5 zákona o sociálnom poistení, pretože splnil podmienku veku a v roku 2017, t. j. v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO dosiahol príjmy z podnikania v sume 11 246,26 EUR, t. j. vo vyššej ako zákonom ustanovenej sume 5 472,- EUR, v dôsledku čoho mu vzniklo od 1. októbra 2018 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie. Uvedené bolo v administratívnom konaní preukázané daňovým priznaním o dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017.

12. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca bol oprávnený vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť a dosahovať príjmy podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona o sociálnom poistení od 4. februára 2015 z titulu jeho zápisu do Zoznamu správcov konkurznej podstaty. Výkon tejto činnosti mal žalobca pozastavený od 27. februára 2015. Následne bol od 1. apríla 2016 žalobca zapísaný do Zoznamu advokátov, a teda bol oprávnený vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť a dosahovať príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti ako fyzická osoba - advokát až do 3. januára 2019, kedy zmenil formu výkonu advokácie a začal ju vykonávať ako spoločník a konateľ spoločnosti G. R. s.r.o. Dňa 4. januára 2019 žalobca predložil Sociálnej poisťovni Registračný list fyzickej osoby - prerušenie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia k 3. januáru 2019. Šetrením vykonaným v administratívnom konaní pritom bolo zistené, že od 15. januára 2015 bol žalobca oprávnený vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť a dosahovať príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti aj ako komplementár komanditnej spoločnosti G. E. k. s. podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona o dani z príjmov, a teda nedošlo k prerušeniu jeho povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia k 3. januáru 2019 v zmysle § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, pretože k uvedenému dňu nemal pozastavený výkon všetkých činností, z ktorých mohol dosahovať príjem. Žalovaný zdôraznil, že už samotné právne postavenie komplementára komanditnej spoločnosti žalobcu zakladá žalobcovi oprávnenie na dosahovanie príjmu, a preto nemá právnu relevanciu tvrdenie žalobcu, že z činnosti komplementára komanditnej spoločnosti nemá žiadny príjem. Na podporu svojho tvrdenia poukázal žalovaný na rozsudok NS SR sp.zn. 7 Sžsk/109/2018 zo dňa 27. novembra 2019. Na prerušenie

povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia pritom nemá žiadny vplyv žalobcom poukazované ustanovenie § 6 ods. 8 zákona o dani z príjmov, ktoré upravuje len spôsob, akým si komplementár komanditnej spoločnosti určí základ dane a vypočíta výšku daňovej povinnosti. Žalovaný akcentoval, že zákon o sociálnom poistení upravuje povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činných osôb ako jedno poistenie, a nie ako niekoľko od seba nezávislých sociálnych poistení, a preto nie je rozhodujúce, či SZČO dosiahla tento príjem zo živnosti alebo na základe iného právneho vzťahu, ktorý jej zakladá status SZČO. Rozhodujúca je len tá skutočnosť, že SZČO dosiahla príjem podľa § 6 zákona o dani z príjmov, k čomu dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 27Sa/3/2017 zo dňa 15. augusta 2017 aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 7 Sžsk/109/2018 zo dňa 27. novembra 2019, z ktorých žalovaný citoval.

13. Žalovaný vyjadril názor, že dobrovoľné nevykonávanie činnosti, na ktorú je držiteľ oprávnený, nemá za následok prerušenie, prípadne zánik povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO, pretože právne relevantná je len faktická nemožnosť vykonávať činnosť v zmysle udeleného oprávnenia, ktorá je spôsobená objektívnymi skutočnosťami. Preukazuje sa pozastavením prevádzkovania živnosti, pozastavením vykonávania činnosti, resp. zánikom oprávnenia, ktoré jeho držiteľa oprávňuje dosahovať príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti. Aj z uvedeného dôvodu nemá podľa žalovaného spoločenská zmluva o založení obchodnej spoločnosti G. E. k. s. právnu relevanciu pri posudzovaní účasti žalobcu na povinnom sociálnom poistení.

14. K námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že zákon o sociálnom poistení nevyklučuje súbeh poistení, a preto, ak SZČO, ktorej vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zároveň nadobudne aj právne postavenie zamestnanca, nezániká jej z tohto titulu povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie SZČO. V § 138 citovaného zákona je upravené poradie odvodovej povinnosti u tých poistencov, ktorí podliehajú viacerým sociálnym poisteniam s tým, že pri posudzovaní vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO a následného určenia odvodovej povinnosti vychádza Sociálna poisťovňa výlučne z príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, ktorý SZČO uvedie v daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb za príslušný kalendárny rok a na príjem zo závislej činnosti neprihliada.

15. Vo vzťahu k žalobnej námietke týkajúcej sa obdobnej veci U.. L. L., komplementára totožnej komanditnej spoločnosti ako žalobca, žalovaný uviedol, že uvedená osoba je na rozdiel od žalobcu oprávnená na výkon činnosti uvedenej v § 3 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení len na základe toho, že je komplementárom komanditnej spoločnosti a nedisponuje žiadnym iným oprávnením na vykonávanie činnosti podľa osobitných predpisov, ktoré by ho oprávňovalo dosahovať príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti. Voči rozhodnutiu žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o tom, že U.. L. L. ako SZČO povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 2. januára 2019 nezániklo podala označená osoba správnu žalobu vedenú na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24Sa/15/2019.

16. Žalovaný sa vyjadril aj k žalobcom tvrdenému nesprávnemu postupu vo vzťahu k oprave chýb v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Uviedol, že zákon o sociálnom poistení neukladá povinnosť opraviť chyby v písaní, počtoch a iné zrejme nesprávnosti formálnym rozhodnutím. Skutočnosti, týkajúce sa opravy sa účastníkom konania oznamujú aj bez návrhu a kedykoľvek neformálnym spôsobom. Žalobcom vytýkané vady preskúmaného rozhodnutia označil za zrejmu nesprávnosť, ktorá nemala vplyv na obsah, ani zmysel preskúmaného rozhodnutia. Z jeho výroku aj odôvodnenia je nepochybne zrejmé, že predmetom preskúmania v odvolacom konaní bolo Rozhodnutie pobočky Sociálnej poisťovne v Banskej Bystrici č. 9780 - 1/2019 - BB zo dňa 09. 04. 2019.

Replika žalobcu

17. Žalovaný zotrval na obsahu podanej správnej žaloby i jej petite. Zopakoval skutkovú a právnu argumentáciu, ktorá bola jej obsahom a zdôraznil, že žalovaný extenzívne vykladá ním citované zákonné ustanovenia a žalobou napadnutým rozhodnutím stanovuje žalobcovi povinnosti, ktoré mu zákon neukladá. Vyjadril názor, že žalovaným citované rozhodnutia súdov SR nie sú aplikovateľné na jeho prípad, pretože žalobca ako komplementár poistné na sociálne poistenie uhrádza aj na základe zmluvy o výkone funkcie komplementára. Zopakoval, že od 3. januára 2019 prestal vykonávať advokáciu ako fyzická osoba a túto naďalej vykonáva ako konateľ a spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným. Okrem toho vykonáva od 1. januára 2019 aj funkciu štatutára v spoločnosti G. E. k. s., z ktorej mu

vzniká nárok na odmenu a z tej uhrádza poistné na sociálne a zdravotné poistenie. Iný príjem nemá. Žalobca zdôraznil, že na základe rozhodnutia žalovaného je povinný každý mesiac uhrádzať ďalšie poistné na sociálne poistenie ako SZČO, pričom nie je a nikdy nebol, na rozdiel od tvrdení žalovaného, zamestnancom komanditnej spoločnosti G. E. k. s. Je jej štatutárnym orgánom (komplementárom) a z toho titulu poistné na sociálne a zdravotné poistenie z odmeny za výkon funkcie štatutárneho orgánu odvádza, avšak žalovaný od neho požaduje duplicitné platenie sociálnych odvodov z dôvodu, že je komplementárom komanditnej spoločnosti, teda pri jednom a tom istom právnom postavení žalobcu.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný podľa § 10 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 3 SSP vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 107 ods. 2 SSP, keď nezistil žiadny z dôvodov podľa § 107 ods. 1 SSP, pre ktorý by mal pojednávanie vo veci samej nariadiť. Rozhodol verejným vyhlásením rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 SSP. Oznámenie o VVR bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke dňa 4. decembra 2020. Rozsudok bol vyhlásený vyvesením skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu od 22. februára 2021 po dobu 14 dní (§ 137 ods. 3 SSP).

Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú súladné so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

19. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP (1) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP (2) Správne súdy rozhodujú v konaniach o c) správnych žalobách v sociálnych veciach,

21. Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie a) Sociálnej poisťovne,

22. Podľa § 190 SSP Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

23. Podľa § 134 ods. 1, 2 písm. d) SSP (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

24. Podľa § 202 ods. 2 SSP Správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne. Ak je žalobcom právnická osoba, správna žaloba musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v odseku 1 a § 182 ods. 1.

25. Podľa § 203 ods. 1, 2 SSP (1) Rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.

(2) Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

26. Podľa § 3 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 (1) Zárobková činnosť podľa tohto zákona je, ak osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, neustanovuje inak, činnosť vyplývajúca z právneho vzťahu, ktorý zakladá a) právo na príjem zo závislej činnosti podľa osobitného predpisu, okrem nepeňažného príjmu z predchádzajúceho právneho vzťahu, ktorý zakladal právo na príjem zo závislej činnosti podľa osobitného predpisu, poskytnutého z prostriedkov sociálneho fondu,

b) dosahovanie príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení zák. č. 352/2013 Z.z. zárobková činnosť je aj činnosť podľa odseku 1, z ktorej príjem nepodlieha dani z príjmov podľa osobitného predpisu 7) preto, že tak ustanovujú predpisy o zamedzení dvojitého zdanenia.

28. Podľa § 5 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 338/2013 Z.z. samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá dovŕšila 18 rokov veku a je registrovaná podľa osobitného predpisu 8) v súvislosti so zárobkovou činnosťou uvedenou v § 3 ods. 1 písm. b) a ods. 2 a 3, okrem fyzickej osoby, ktorá má podľa zmluvy o výkone osobnej asistencie vykonávať osobnú asistenciu fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím.

29. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z.z. (1) Poistenec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je nemocensky poistená, dôchodkovo poistená alebo poistená v nezamestnanosti podľa tohto zákona.

(2) Poistenec podľa tohto zákona je na účely dôchodkového poistenia aj fyzická osoba, ktorá získala obdobie dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2, 4 a 5.

30. Podľa § 21 ods. 1, zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z.z. Povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z.z. (2) Samostatne zárobkovo činnnej osobe sa prerušuje povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie v období, v ktorom má pozastavené prevádzkovanie živnosti, pozastavený výkon činnosti alebo pozastavenú činnosť a v období, v ktorom je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody; časť vety za bodkočiarkou v odseku 1 písm. d) platí rovnako.

32. Podľa § 172 ods. 1, 2, 3, 5, 7 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z.z. (1) Na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje ani na konanie vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom.

(2) V konaní vo veciach sociálneho poistenia a vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov sociálneho poistenia a účastníkov právnych vzťahov starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom Sociálna poisťovňa.

(3) Konanie vo veciach podľa odseku 1 je

a) konanie v dávkových veciach sociálneho poistenia (ďalej len "dávkové konanie"),

b) iné konanie (ďalej len "nedávkové konanie").

(5) Predmetom nedávkového konania je rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, o poistnom v sporných prípadoch, príspevku na starobné dôchodkové sporenie 1) v sporných prípadoch, o pokute, penále, povolení splátok dlžných súm poistného, príspevku na starobné dôchodkové sporenie, 1) pokuty, penále a o zaradení zamestnávateľa do nebezpečnostnej triedy.

(7) Chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

33. Podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z.z. 1) Do pôsobnosti pobočky patrí a) rozhodovať v prvom stupni

1. o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch,

34. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmu (1) Predmetom dane sú b) príjmy z podnikania, z inej samostatnej zárobkovej činnosti, z prenájmu a z použitia diela a umeleckého výkonu (§ 6)

35. Podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona o dani z príjmu (1) Príjmami z podnikania sú d) príjmy spoločníkov verejnej obchodnej spoločnosti a komplementárov komanditnej spoločnosti podľa odsekov 7 a 8.

36. Podľa § 6 ods. 8 zákona o dani z príjmov Základom dane (čiastkovým základom dane) komplementára komanditnej spoločnosti je časť základu dane komanditnej spoločnosti zisteného podľa § 17 až 29 pripadajúca na komplementára. Táto časť základu dane sa určí v rovnakom pomere, v akom sa rozdeľuje časť zisku pripadajúca na komplementára podľa spoločenskej zmluvy, inak rovným dielom.³²⁾ Ak vykáže komanditná spoločnosť podľa § 17 až 29 daňovú stratu, rozdeľuje sa na komplementára časť tejto straty rovnako ako základ dane. Do základu dane sa zahrnie aj podiel komplementára komanditnej spoločnosti na likvidačnom zostatku pri likvidácii spoločnosti a vyrovnací podiel pri zániku účasti komplementára v komanditnej spoločnosti.

37. Predmetom preskúmvacieho konania je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ktorým bolo rozhodnuté, že samostatne zárobkovo činné osobe L.. P. B. (žalobcovi) sa povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie odo dňa 3. januára 2019 neprerušuje.

38. Ustanovenie § 172 ods. 5 zákona o sociálnom poistení ukladá prvostupňovému orgánu verejnej správy povinnosť rozhodnúť vo veci prerušenia povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia, t. j. vydať rozhodnutie, ak je daný prípad sporný, ako tomu bolo aj v preskúmvanej veci. Spornosť prípadu spočívala v neakceptovaní žalobcom predloženého registračného listu, ktorým si uplatnil prerušenie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia od 3. januára 2019, s ktorým sa prvostupňový orgán verejnej správy nestotožnil. Nedávkové konanie bolo začaté vykonaním prvého úkonu voči žalobcovi (poistencovi), ktorým bolo vydanie prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy.

39. Preskúmaním veci správny súd zistil, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca nadobudol na účely sociálneho poistenia postavenie SZČO dňom 04. februára 2015 jeho zápisom do Zoznamu správcov konkurzu a reštrukturalizácie s tým, že táto jeho činnosť bola pozastavená od 27. februára 2015. Od 01. apríla 2016 je žalobca zapísaný v Zozname advokátov, pričom advokáciu vykonával samostatne do 02. januára 2019. Od 03. januára 2019 zmenil formu výkonu advokácie a advokátske služby naďalej poskytuje prostredníctvom obchodnej spoločnosti G. R. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom P. H. XXX/X, XXX XX V. V., ktorej je spoločníkom aj konateľom. Zároveň je od 15. januára 2015 komplementárom obchodnej spoločnosti G. E. k. s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom P. H. X, XXX XX V. V.. Podľa článku II. Spoločenskej zmluvy o založení komanditnej spoločnosti G. E. k.s. spoločníkmi sú L.. P. B., U.. L. L. a L.. G. Z., G. ako komplementári a G. s. r. o. ako komanditista. Podľa článku XII. tejto zmluvy (Rozdelenie zisku a likvidačného zostatku) spoločníci určili spôsob rozdelenia zisku a likvidačného zostatku pre komplementárov 0% a komanditistu 100%. Z údajov poskytnutých Finančným riaditeľstvom SR Sociálna poisťovňa zistila, že príjem žalobcu z podnikania za rok 2017 bol vo výške 11 246,- Eur podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby (typ B), ktoré správca dane zaevidoval dňa 25. júna 2018. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol oprávnený vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť, z ktorej dosahoval príjmy podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení potom, čo bol zapísaný do Zoznamu advokátov od 01. apríla 2016. Zároveň bol od 15. januára 2015 (a aj v čase rozhodovania) oprávnený dosahovať príjmy z podnikania aj ako komplementár komanditnej spoločnosti G. E. k. s. podľa § 6 ods. 1 písm. d) Zákona o dani z príjmov. Dňa 04. marca 2019 vyplnil žalobca registračný list fyzickej osoby - SZČO, v ktorom uviedol prerušenie povinného poistenia od 03. januára 2019. Z § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z. z. vyplýva, že samostatne zárobkovo činné osobe sa prerušuje povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie v období, v ktorom má pozastavené prevádzkovanie živnosti, pozastavený výkon činnosti alebo pozastavenú činnosť a v období, v ktorom je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody; časť vety za bodkočiarkou v odseku 1 písm. d) platí rovnako. Žalobcovi dňom 03. januára 2019 nezanikli všetky oprávnenia na výkon alebo na prevádzkovanie činnosti, a preto sa k uvedenému dňu neprerušilo jeho povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie SZČO. Ak je SZČO

držiteľom viacerých oprávnení, ako tomu bolo aj v prípade žalobcu, ktorý bol do 02. januára 2019 oprávnený na samostatný výkon advokácie a zároveň bol komplementárom komanditnej spoločnosti s možnosťou dosahovať príjmy podľa § 6 ods. 1, písm. d) zákona o dani z príjmov, jeho poistenie sa mohlo prerušiť až pozastavením posledného oprávnenia, k čomu v danej veci nedošlo. Aj keď žalobca zmenil od 03. januára 2019 formu výkonu advokácie a advokátsku činnosť začal vykonávať ako spoločník a konateľ spoločnosti G. R. s. r. o., uvedené nemá vplyv na prerušenie jeho povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO, pretože k 03. januáru 2019 bol žalobca naďalej komplementárom komanditnej spoločnosti. Správny súd v zhode so žalovaným zastáva názor, že v zmysle § 5 zákona o sociálnom poistení je samostatne zárobkovo činnou osobou osoba, ktorá jednak dosiahla zákonom stanovený vec (18 rokov) a súčasne v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo na trvanie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO (t. j. v rozhodnom období) dosahovala príjmy uvedené v § 3 ods. 1 písm. b) a ods. 2 a 3 zákona o sociálnom poistení. Za takéto príjmy sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení považujú príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o dani z príjmu. Podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona o dani z príjmu sú príjmami z podnikania aj príjmy spoločníkov verejnej obchodnej spoločnosti a komplementárov komanditnej spoločnosti podľa ods. 7 a 8. Žalobca mal k 03. januáru 2019 právne postavenie SZČO v zmysle § 5 zákona o sociálnom poistení, pretože splnil podmienku veku a v rozhodnom období (v roku 2017), dosiahol príjmy uvedené v § 3 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení, t. j. príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu, a síce podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmov. Z titulu vykonávania advokátskej činnosti dosiahol príjem relevantný na vznik povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO v zmysle § 21 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, v dôsledku čoho sa zaradil do okruhu platiteľov poistného na sociálne poistenie. Vznik, resp. zánik povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO sa pritom posudzuje vždy k 1. júlu kalendárneho roka, resp. v preskúmvanej veci k 1. októbru 2018, pretože žalobca mal predĺženú lehotu na podanie daňového priznania a vychádza sa z príjmu podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti bez ohľadu na to, z akej konkrétnej činnosti bol príjem dosiahnutý. Rozhodujúca je len tá skutočnosť, že SZČO dosiahla tento príjem podľa osobitného predpisu, teda podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmov, pretože zákon o sociálnom poistení v § 21 ods. 1 neuvádza bližšiu špecifikáciu dosiahnutých príjmov. Z uvedeného je možné vyvodiť, že ak SZČO dosiahne v predchádzajúcom kalendárnom roku príjem podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmov alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, ktorý je vyšší ako ustanovuje zákon o sociálnom poistení, vzniká mu od 1. júla kalendárneho roka, resp. v prípade žalobcu od 1. októbra kalendárneho roka povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie, ktoré trvá až do 30. septembra nasledujúceho kalendárneho roka. Príjmy žalobcu, ktoré dosiahol podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmov v roku 2017, t. j. v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo trvanie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO v sume 11 246,- Eur boli vyššie, ako zákonom stanovená suma 5 472,- Eur, a preto mal žalobca v spornom období právne postavenie povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej SZČO, ktorá bola povinná platiť poistné na sociálne poistenie. Právne postavenie SZČO sa pritom neposudzuje samostatne vzhľadom na „druh podnikania“, ale takáto osoba má všeobecne postavenie SZČO, ktorej vzniká „jedno“ poistenie, v ktorom sa zohľadňujú komplexne všetky príjmy z podnikateľskej činnosti podľa § 6 zákona o dani z príjmov, ktoré táto osoba dosiahla v predchádzajúcom kalendárnom roku. V zmysle uvedeného je preto potrebné posudzovať aj vznik, zánik a trvanie, resp. prerušenie tohto poistenia. Bez ohľadu na to, z akej podnikateľskej činnosti podľa zákona o dani z príjmov fyzická osoba (žalobca) príjem dosiahla, ide vždy o jednu a tú istú fyzickú osobu, ktorá má vzhľadom na dosiahnutie takéhoto príjmu postavenie SZČO. K prerušeniu povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO dochádza za podmienok podľa § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Účelom tohto zákonného ustanovenia je oslobodiť SZČO od platenia poistného v období, keď má pozastavený výkon podnikateľskej činnosti. K naplneniu tohto účelu zákona dôjde však len vtedy, ak SZČO preruší, resp. pozastaví svoju podnikateľskú činnosť úplne. To znamená, že k prerušeniu povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia SZČO v zmysle § 26 ods. 2 zákona o sociálnom poistení dochádza len v prípade, ak má SZČO pozastavený výkon všetkých jej činností v súvislosti s dosahovaním príjmov z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmu, čo v prípade žalobcu splnené nebolo, pretože bol komplementárom komanditnej spoločnosti, a preto bol oprávnený/mal zákonnú možnosť dosahovať príjmy z podnikania (§ 6 ods. 1, písm. d) zákona o dani z príjmov). Ako už bolo vyššie uvedené, zákon o sociálnom poistení upravuje povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie SZČO ako „jedno poistenie“, a nie niekoľko od seba nezávislých sociálnych poistení. Pri posudzovaní príjmov

z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, relevantných na vznik, resp. na trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia nie je rozhodujúce, či SZČO tento príjem dosiahla zo živnosti alebo na základe oprávnenia na vykonávanie podnikania podľa osobitného predpisu. Rozhodujúca je len tá skutočnosť, že SZČO dosiahla príjem podľa § 6 zákona o dani z príjmov. V prípade žalobcu teda nie je rozhodujúce, na základe akého oprávnenia žalobca príjem dosiahol, ale to, že príjem dosiahol ako SZČO.

40. V nadväznosti na uvedené dospel správny súd po preskúmaní veci k záveru, že žalovaný sa pri rozhodovaní dôsledne riadil vyššie citovanou právnou úpravou, ktorú správne aplikoval na skutkový stav zistený v tejto veci. Jeho rozhodnutie je výsledkom správneho právneho posúdenia spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci, pričom žalovaný v jeho odôvodnení v dostatočnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia pre nesprávne/nedostatočne zistený skutkový stav veci správny súd nezistil.

41. Žalobná námietka nezákonosti napadnutého rozhodnutia pre nesprávne právne posúdenie veci je tiež nedôvodná, pretože nemá oporu v platnej právnej úprave, ani v zistenom skutkovom stave veci. Žalobca s poukazom na § 5, § 3 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a § 6 ods. 1 písm. d) zákona o dani z príjmov tvrdil, že ako komplementár komanditnej spoločnosti G. E. k. s. nemá podľa obsahu Spoločenskej zmluvy o založení obchodnej spoločnosti právo na podiel na jej zisku, ani na jej likvidačnom zostatku a ani právo na vyrovnací podiel, a teda ako komplementár komanditnej spoločnosti nedosahuje príjem z podnikania, preto nie je jeho status komplementára komanditnej spoločnosti zárobkovou činnosťou. Pritom potvrdil, že z titulu výkonu funkcie štatutárneho orgánu tejto spoločnosti príjem dosahuje a plní z neho odvodové povinnosti voči Sociálnej poisťovni a poukázal na to, že výkon funkcie štatutárneho orgánu považuje Sociálna poisťovňa nesprávne za výkon jeho zamestnania. V dôsledku toho, že odvody na sociálne poistenie odvádza z odmeny za výkon funkcie štatutárneho orgánu G. E. k. s., ktorú vykonáva ako komplementár tejto komanditnej spoločnosti, považoval žalobca požiadavku na platenie odvodov na sociálne poistenie aj z dôvodu, že je „len“ komplementárom uvedenej obchodnej spoločnosti za duplicitnú, pretože v oboch prípadoch ide o plnenie jednej osoby (žalobcu), ktorá je komplementárom komanditnej spoločnosti. Správny súd nepovažuje za právne významnú žalobnú argumentáciu, že žalobca z činnosti komplementára komanditnej spoločnosti nedosahoval príjem z podnikania. V zhode so stanoviskom žalovaného zastáva názor (obdobne ako Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7Sžsk/109/2018 zo dňa 27.11.2019), že už samotný zápis fyzickej osoby v obchodnom registri s právnym postavením komplementára komanditnej spoločnosti zakladá dotknutej osobe oprávnenie na dosahovanie príjmu z podnikania, a teda pri splnení aj ostatných zákonných podmienok má taká osoba (žalobca) postavenie SZČO. Pritom vzniká len jedno poistenie, v ktorom sa zohľadňujú všetky príjmy z podnikateľskej činnosti, ktoré žalobca dosiahol v relevantnom období (v predchádzajúcom kalendárnom roku). Nie je teda rozhodujúce, či žalobca príjem dosiahol zo živnosti alebo na základe iného právneho vzťahu, ktorý mu založil status SZČO. V administratívnom konaní pritom nebolo sporné, že žalobca dosiahol podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017 príjmy z podnikania v sume 11 246,- Eur, čím prekročil limit pre vznik predmetného povinného poistenia stanovený zákonom vo výške 5 472 Eur. Vzniknuté povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie by sa mohlo prerušiť len v prípade preukázania existencie niektorého z taxatívne vymedzených dôvodov pre prerušenie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia v zmysle § 26 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení. Žalobca však nepreukázal žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné konštatovať prerušenie jeho povinného poistenia, pretože nepreukázal, že ku dňu 03. januára 2019 mal pozastavenú každú prevádzkovanú živnosť, každý výkon činnosti alebo každú činnosť, na základe ktorých mohol dosahovať príjmy podľa § 3 ods. 1, písm. b), ods. 2 a ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Naopak, v konaní bolo preukázané, že k uvedenému dňu bol komplementárom komanditnej spoločnosti G. E. k. s., teda žalobcovi zostalo oprávnenie na vykonávanie činnosti, z ktorej mohol vyššie uvedené príjmy dosahovať. Nie je pritom podstatné, či také príjmy aj reálne dosahoval, pretože jednak postačuje oprávnenie na dosahovanie príjmu z podnikania a jednak sa splnenie podmienky dosahovania príjmu posudzuje spätne za predchádzajúci kalendárny rok, ktorého dosiahnutie nebolo v konaní sporné, hoci bol dosiahnutý z inej činnosti, a to z osobne vykonávanej advokátskej činnosti. Príjem žalobcu sa pritom posudzuje ako komplexný príjem dosiahnutý zo všetkých činností na základe akéhokolvek oprávnenia. Žalobca sa mylí v tvrdení, že Sociálna poisťovňa od neho požaduje duplicitné platenie odvodov na sociálne poistenie. Uvedené tvrdenie nemá oporu v obsahu preskúmaného rozhodnutia, ani v platnej právnej úprave. Obsahom preskúmaných

rozhodnutí nebolo uloženie povinnosti žalobcovi platiť poistné na nemocenské a dôchodkové poistenie, ale rozhodnutie o tom, že povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie žalobcu ako SZČO sa od 03. januára 2019 neprerušuje, teda k uvedenému dňu trvá. Spôsobom, akým sa určuje vymeriavací základ pre účely sociálneho poistenia z rôznych poistných vzťahov, resp. z príjmov dosahovaných na základe rôznych činností a rozhodujúce obdobie pre jeho určenie sú upravené v § 138 a v § 139 zákona o sociálnom poistení. Námiетка duplicitného platenia povinného sociálneho poistenia je námietkou, ktorá sa týka výšky poistných odvodov, ktorá nebola predmetom preskúmaných rozhodnutí, a preto na jej základe nebolo možné dospieť k záveru o ich nezákonnosti, a preto bola nedôvodná.

42. Žalobná námiетка týkajúca sa procesných pochybení sociálnej poisťovne (bod 10 tohto rozsudku) nebola dôvodná, pretože nemala oporu v platnej právnej úprave. Žalobca namietal, že chybu výroku rozhodnutia žalovaného, ktorý potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou a chybu odôvodnenia jeho rozhodnutia obsiahnutú na jeho prvej strane v treťom odseku, v ktorom bolo uvedené, že prvostupňový orgán verejnej správy vydal rozhodnutie č. 6144-11/2016 VT zo dňa 9. mája 2016, nebolo možné „opraviť“ Oznámením žalovaného k rozhodnutiu č. 55319-3/2019-BA zo dňa 31. októbra 2019, pretože uvedené nie je možné považovať za chybu v písaní, počtoch, či za inú zrejmu nesprávnosť. Žalobca poukázal aj na opakovane nesprávne uvedené obchodné meno komanditnej spoločnosti G. E. k. s. v odôvodnení rozhodnutia žalovaného. Správny súd k tomu uvádza, že z § 172 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Zákon o sociálnom poistení obsahuje vlastnú úpravu procesného postupu v prípade zistených chýb v písaní, v počtoch a iných zrejmych nesprávnostiach v písomnom vyhotovení rozhodnutia organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v § 209 ods. 7. V ňom je uvedené, že chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne kedykoľvek, aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že žalovaný uvedeným spôsobom postupoval, keď Oznámením zo dňa 31. októbra 2019 opravil nesprávne uvedený text „...Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou“ s tým, že správne mal byť uvedený text „...Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica“. Opravil aj ďalšiu zistenú zrejmu nesprávnosť obsiahnutú na prvej strane v treťom odseku jeho rozhodnutia, v ktorom bolo nesprávne uvedené „...rozhodnutie č. 6144-11/2016-VT zo dňa 9. mája 2016 ...“, pričom správne malo byť uvedené: „...rozhodnutie č. 9780-1/2019-BB zo dňa 9. apríla 2019...“. Uvedené nedostatky rozhodnutia žalovaného označil žalovaný za zrejmu nesprávnosť, čím odôvodnil svoj postup podľa § 209 ods. 7 zákona o sociálnom poistení. Správny súd sa s uvedenou úvahou žalovaného a aj s ním uplatneným procesným postupom stotožnil, pretože po komplexnom preskúmaní výroku aj odôvodnenia rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že z neho nepochybne vyplýva, čo bolo predmetom odvolacieho administratívneho konania a ako v ňom bolo žalovaným rozhodnuté, teda, že predmetom jeho preskúmania bolo Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica č. 9780-1/2019-BB zo dňa 9. apríla 2019 vo veci prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia L. P. B. (žalobcu), ktoré bolo ako vecne správne po jeho preskúmaní žalovaným potvrdené. To znamená, že nesprávne údaje, na ktoré žalobca poukázal, boli skutočne len zrejmu nesprávnosťou žalovaným vydaného rozhodnutia, ktoré bolo možné opraviť postupom vyplývajúcim z § 209 ods. 7 zákona o sociálnom poistení tak, ako to žalovaný realizoval. Keďže bol jeho procesný postup súladný so zákonom, nemožno ho považovať za nezákonný. Žalobca ani neuviedol, aký vplyv malo mať ním namietané porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Z § 191 ods. 1 písm. g) SSP pritom vyplýva, že dôvodom na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia môže byť len podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, t. j. také, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, čo žalobca netvrdil a ani správny súd nezistil v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a predchádzajúceho rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy ako aj postupu, ktorý ich vydaniu predchádzal dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú s poukazom na § 190 SSP zamietol.

44. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Keďže žalobca v konaní nebol úspešný, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť doručením. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia. Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.